

కాలమ్ దాటని కబుర్లు

బలభద్రపాత్రుని రచన

నెల నెలకీ కొన్ని కులాసా కులాసా కబుర్లు

సందానీ యాత్ర

బులుగు చొక్కా వేసుకుని, మస్తు అత్తరు కొట్టుకుని, ఊడిపోకుండా గుండీలు కుట్టిన లాగూ వేసుకుని, మొహానికి పేస్తర్లుగా పొడర్ కొట్టుకుని, తలకి చెంపలమీదుగా కారేటట్లుగా నూనె రాసుకుని, మా సందానీ పొద్దుటే హడావిడిగా తయ్యారయి, చాందినీకి నాలుగు ఆకులు తినిపించి, ఇంట్లోకి బయటికి అటూ ఇటూ పరిగెత్తి వాళ్ళమ్మ ఇస్తున్న ఓ రేకు పెట్టె, చేతిసంచీ, తాటాకు విసినికర్రా అన్నీ బయటకి చేరేస్తున్నాడు.

నేనిదంతా బ్రష్ చేసుకుంటూ చూసి "ఏంలా...ఏంటి హడావిడి?" అని అడిగా.

"దర్గా పోతున్నా. చెప్పు నీకేం కావాలో?" అని దడి దగ్గరకొచ్చి లాగూ జేబులోనుండి నాలుగు పళ్ళూడిన దువ్వెన తీసి చెంపలు దువ్వేస్తూ హడావిడిగానే అడిగాడు.

"గాజులూ, కొమ్ముబూరలూ, బిళ్ళలూ" అని చెప్పబోయాను.

"ఉష్.. ష్.. నీకేప్పుడూ అవే. జల్లిన పెళ్ళికావాలని దర్గా దగ్గర చెప్పిననంటే నీకు లగ్గం అయిపోతది. మా పెద్దమామ కొడుకు సలీంగాని కాలు బాగైపోవాలని మామ, మా చిన్నమ్మ కూతురు నజ్మాకి షాదీ కావాలని చిన్నమ్మా, మాది నాయనకీ రోగం కుదరాలని నాకీ అమ్మీ అందరూ దర్గాపోతున్నాయి. నీకీ ఏమైనా రోగం వున్నయ్?" అనగానే, నేను చేతిలో వున్న నీళ్ళు వాడిమీద కొట్టాను.

"నాకేం రోగం లేదు. నీకు పరీక్షలో బాగా మార్కులొచ్చి పాస్ అవువాలని కోరుకో. నీ ముక్కు కారకుండా వుండాలని కోరుకో, నీకు బుద్ధి రావాలని కోరుకో" అన్నాను.

"సరే. టైం అవుతుంది నాకీ చాందినీకి చూసుకో అని నాకి చెప్పి, రోజూ నాలుగు ఆకులు పెడ్తాయ్ కదా?" అడిగాడు.

రాక్షసుడి ప్రాణాలు ఏ చెట్టు తొర్రలోనో దాచినట్లు వీడు వీడి ప్రాణాలు చాందినీలో దాచుకున్నాడని నా అనుమానం.

"సరే జాగ్రత్తగా పోయిరా" అన్నాను.

"ఎన్ని శుభములు బడిసినావో... పోయిరావే చెల్లెలా" అన్నట్లు సందానీ తల్లి కూడా వీధిలో వాళ్ళందరికీ పేరుపేరునా ఇల్లూ, మేకా, ఇంటిముందు నిమ్మచెట్టూ అప్పచెప్పి బయలుదేరింది.

వాళ్ళ మామ ఆటో రిక్షా తెచ్చాడు. ఆ ఆటోలో సందానీ, వాడి చెల్లీ, తమ్ముడూ, అమ్మీజాన్, వాడి నాన్నా, ఇంకో బీవీ, ఆవిడ ఇద్దరు సంతానం, మామ కొడుకూ, మామ పెళ్ళాం, మామా ఇంతమందిని కూరారు. కజ్జికాయలో పూర్ణం కూరినట్లు.

చాందినీ 'మే..మే..' అని అరిచింది.

సందానీ "జల్లీ వస్తా.. చాందినీకి చూస్కో" అని నాకీ చెప్పాడు. ఛీ వెధవ భాష నాతో చెప్పాడు.

మా చిన్న తెలుగు పండిట్ నూకల సీతారామశాస్త్రి గారు "నాకీ దండెం మీద ఆరేసిన పంచె గాలికి ఎగురుతున్నయ్.. ఏం చేస్తున్నాయే నువ్వు" అని కలవరిస్తున్నాడని చిన తిరుమలాంబ కన్నీళ్ళు పెట్టుకుని మా అమ్మమ్మతో చెప్పతుంటే, అమ్మమ్మ "ఆ సందానీగాడికి తెలుగు నేర్చిస్తున్నాడుగా మీ ఆయన అదీ ప్రభావం. గాలీ ధూళీ ఏమీ లేవులే" అని అమ్మమ్మ ధైర్యం చెప్పింది. వీడి తెలుగుకి మా కాలనీలో అందరి దగ్గరా నిఘంటువులున్నాయి. ఎవరూ అర్థంకాక బుర్ర గోక్కారు.

"విశ్వదా ఒరే అభిరామా... గంగి కీ గోవుకీ పాల్ గరిటడైనా చాల్.. వినుకో. వినకుంటే దొబ్బెయ్" అని ధారాళంగా కళ్ళుమూసుకుని, చేతులు కట్టుకుని, అటూ ఇటూ వూగుతూ చెప్పంటే, అందరం తెగ నవ్వుతాం. తప్పని మాస్టర్ గారికి కూడా అనిపించదు. అంతలా ట్యూన్ చేసాడు మా అందరినీ.

సందానీ ఇల్లు తాళం పెట్టి వాళ్ళు యాత్రకి వెళ్ళాక, కాలనీలో సగం సందడి తగ్గిపోయిందంటే అతిశయోక్తి లేదు.

వాళ్ళమ్మ "పంతులమ్మా మంచి రోజు చెప్తయ్. మా బహిన్ కి బేటీకి నిక్కా మాటలు మాట్లాడాలి" అని వెంకట్రామా అండ్ కో వారి తెలుగు క్యాలండర్ తేవడం మించి మత సామరస్యం ఏవుంటుంది అసలు?

మా అన్నయ్య వాళ్ళ ఫ్రెండ్ రషీద్ ఇంట్లో రంజాన్ రోజున షీర్ కుర్మా తినేసాచ్చాడని నాకు తెలిసి, అమ్మమ్మ మడి కట్టుకుని, దేవుడికి నైవేద్యం పెట్టుండగా చెపితే ఆవిడ మడి వదిలేసి చావబాదుతుందని ఆశపడ్తున్న నాకు, ఆవిడ నవ్వేసి "అదీ నైవేద్యమేనే కుర్రకుంకా! తిననీ.." అనగానే నాకెంత ఆశ్చర్యమేసిందో.

క్రీస్తుమణి టీచర్ ఇంట్లో కేకు తింటే "అందులో గుడ్లు వుంటుంది. ఎందుకు తిన్నావ్?" అని నన్నైతే వాడి మాటలు విని కొట్టింది మరి.

మా అన్నయ్యకో స్నేహితుడుండేవాడు. వాడి పేరు శ్రీధర్. నల్లగా నిగనిగలాడూ వుంగరాలు వుంగరాలు తిరిగి వుండేది వాడి జుట్టు. "నీ జుట్టులా మా జుట్టు కూడా వుంగరాలు తిరగాలంటే ఏం చెయ్యాలిరా అని మా అన్నయ్య అడిగితే వాడు "కోడిగుడ్డా, బొగ్గా, ఆముదం జరంత అరచేతిలో తీసుకుని అందులో వుమ్మి అది తలకి రాసుకోవాలిరా. గంట తర్వాత బట్టల సబ్బుతో తల కడుక్కోవాలి" అని ఆ కాలంలోనే బ్యూటీ టిప్స్ వుచితంగా చెపితే, వీళ్ళు పాటించబోయారు. అమ్మమ్మ నడ్డిమీద వేప బెత్తంతో చంపేసిందనుకోండి.

ఇలా కోడిగుడ్డు అనేది అసలు ఇంట్లోకే రానివ్వకూడదు అనే రోజుల్లోనే మా సందానీగాడు నా చేత కోడిపిల్లల్ని పెంచించి, మేకపాలు తీయించి ఎన్నో సంస్కరణలు చేయించాడు. మా మూలింటి వేమూరి వారి బామ్మ కూడా వీబూది పండు అనుకుని వాడు ఇచ్చిన గుడ్డుని కొంగున కట్టుకుని కార్తిక మాసంలో గుడికెళ్ళి, మొహాన రుద్దుకోబోతుంటే అది భళ్ళున బద్దలై, కోడళ్ళ పొట్టలు చెక్కలై ఆవిడకి చాలా అవమానం అయిందనుకోండి.

ఏవైనా మా అన్నయ్యలని అమ్మమ్మ కొంచెం ఎక్కువ సమానంగా చూస్తుందని నాగట్టి విశ్వాసం.

మొదటి రోజున సందానీ లేకుండా బడికెత్తుంటే ఏమీ అనిపించకపోయినా, ఇంటర్వెయ్ లో, చెట్టుకి ఎరగా పండి వేళాడ్తున్న సీమ చింతకాయలని చూసినా, బయట అమ్ముతున్న పుల్లకి ఐస్ కోరి పెట్టి రంగేసి ఇచ్చే బర్బీ చూసినా, తెలుగు క్లాసులో వేమన శతకం విన్నా సందానీ లేని లోటు బాగా తెలిసింది. అలాగే చాందినీకి గడ్డిపరకలు తినిపించేటప్పుడూ, స్కూల్లో లెక్కల టీచర్ ఎక్కాలు రాకపోతే నేషనల్ క్రైమ్ అన్నట్లు, వేళ్ళు వెనక్కి తిప్పమని మునుకులు మీద కొడ్తున్నప్పుడూ, క్లాస్ రూమ్ లో చెత్తలేకుండా, కాయితంతో చేసిన

పడవలూ, గంధపు గిన్నెలూ, గన్లూ లేకుండా నీట్గా వున్నప్పుడూ, ఇంటర్వెయ్లో మావిడి పిందెలు, జామెంట్లీ బాక్స్లో వున్న ఉప్పు కారంతో తింటున్నప్పుడూ ఈ 'ఎదవ ఇంకా రాలేదేవీటీ?' అని తెగ గుర్తొచ్చాడు.

తీరా సందానీ వచ్చాకా, వాడి వాలకం చూసి వాడొచ్చిన ఆనందం అంతా వుఫ్ మని వూదేసినట్లు పోయింది. అసలు ఆ తీరే మారిపోయింది. వస్తూనే "ఏ.వీ రమణీ.. ఏ.వీ రమణీ నీకోసం ఏం తెచ్చినానో చూడు" అనాల్సిన వాడు, చాందినీకి ఆకులు పెట్టేసి, వెళ్ళి బుద్ధిగా స్నానం చేసి, తల దువ్వుకుని, పుస్తకాల సంచీ తీసుకుని ట్యూషన్కి వెళ్ళిపోయాడు. నేనూ వెళ్ళాను వెంటపడి, "నాకీ లెక్క వస్తలేదు. నీల్ డౌన్ చేసి నాలుగో ఎక్కం నేర్చుకుంటా" అని వాడు ఓ మూల నీల్ డౌన్ చేసి నాలుగో ఎక్కం నేర్చుకున్నాడు. నేను విస్తుబోయి చూసా.

క్లాసులో ఐన్స్టిన్ లెవెల్లో ఏవో లెక్కలేస్తూ కనిపించాడు. రంగనాథం మాస్టర్ లెక్క తప్పుచేస్తే "మన మేస్త్రి గురవయ్య ఇదీ లెక్క నోటితోనే సెప్టాడు సార్. నీకి ఆన్సర్ తప్పు నాకీ చెప్తయ్" అని వీడెళ్ళి బోర్డ్ మీద ఆ మల్టిప్లికేషన్ చేసి చూపించాడు. మాస్టారుగారితోబాటు నేనూ 'రూటర్ డమాల్'.

ఈ విషయం మా ఆడపిల్లల యూనియన్, మంజూ, బుజ్జీ, వినోలియా భవానీల దగ్గర మీటింగ్ పెట్టి "ఏవైదే వీడికి? ఎంచక్కా స్కూల్ డుమ్మాలు కొట్టి పేపర్ పడవలు, గాల్లో విమానాలూ ఎగరేస్తూ, నానా అల్లరీ చెయ్యాలిని బిడ్డ, ఇలా రోజూ స్నానం చెయ్యడం, చదువుకోడం.. ఏం అయిందంటావ్? వెళ్ళినప్పుడు బాగానే వున్నాడు. ఈ రాముడు బుద్ధిమంతుడి వేషాలేంటి చెప్పా? బుద్ధిమంతుడిలో గుండు నాగేశ్వరరావులూ అయిపోయాడు, అల్లరికి "టాటా.. వీడోలూ" అని చెప్పన్నాడు. అని తెగ హుచ్చెరపోయా.

అప్పుడు గుండువారి సుబ్బులు చెప్పింది "దర్గాలో అందరినీ తెచ్చి గొలుసులతో కట్టేసి, దెయ్యాలు వదలకొడ్తారు కదా. అప్పుడు వీడు పక్కనుండి వెళ్తూంటే అదొచ్చి వీడ్ని తగులుకునుంటుంది. అదీ ఏదో ఐన్స్టిన్ దెయ్యంలాంటిది. ఇప్పుడిక వీడు మనలో వుండడు. ఏదో సాధించేదాకా నిద్రపోడు" అంది.

సాయంత్రం "ఏ.వీ రమణీ" అంటూ సందానీ వచ్చాడు. వాడి నడకా, వాలకం చూస్తూ, మారిపోయాయి. ముక్కు రుమాలుతో తుడుచుకుంటూ "అమ్మమ్మకి పిలు.. ఈ పద్యం నోరు తిరుగుతలేదు. చెప్పించుకోవాల"

"అలుపుడెప్పుడు పలుకు" అంటూ చెప్పంటే, దెయ్యం నా ఎదురుగా నిలబడి మాట్లాడున్నట్లు అనిపించి, 'బేర్' మన్నాను. వాడు నా పక్కన కుర్చున్నా, నాకు ఎక్కాలు నేర్చుతున్నా, భయంతో "దెయ్యంగారూ, మీరు ఏ బళ్ళో చదివారూ? మా సందానీని ఎందుకు పట్టారు పాపం? అడ్రెస్ చెపితే నేనే బస్ ఎక్కించి దిగబెడ్డా" అని బావురుమనాలనిపించింది. వీడు మాత్రం క్లాస్ టెస్ట్లలో ఫస్ట్ మార్కులు తెచ్చుకున్నాడు. అంతేకాదు వేమన శతకంలో పద్యాలు అప్పజెప్పున్నాడు.

నేను ఎవరూ చూడకుండా ఏడుస్తూ, వీడికి చదువుల దెయ్యం వదిలించే ఆంజనేయస్వామికి నూట ఎనిమిది ప్రదిక్షణాలు చేస్తానని మొక్కుకున్నా.

బళ్ళో రంగనాథం, మాస్టర్ కూడా "ఏవిటో సందానీ నా బెత్తానికి పనిలేకుండా పోయిందిరా. ఇలా బుద్ధిగా వుంటే చాలా పైకొస్తావ్" అనేసాడు.

"అయ్యో సార్ వాడు సందానీకాడు.. దెయ్యం" అని చెప్పాలనిపించింది.

ఇలా సందానీ దెయ్యం ఆరునెలల పరీక్షలూ, ఏడాది పరీక్షలూ రాసేసి మంచి మార్కులు తెచ్చుకుని, పాస్యిపోయి బుద్ధిగా మారిపోతే, మా ఈతల పోటీలూ, చేపల పట్టడాలూ, మేకపాలు తీసే సరదాలూ, గాలిపటాలూ అన్నీ ఏం కావాలి? అసలు పండగ సరదా ఏం వుంటుంది? అని నేను గొప్ప విచారంలో కూరుకుపోయి, సుబ్బులు సలహామీద వాడు పడుకున్నప్పుడు నుదుట ఆంజనేయ స్వామి ఆరెంజ్ బొట్టు పెట్టడానికి ప్రయత్నించాను. దెయ్యాలకి ఆంజనేయస్వామి అంటే హడల్ కదా!

పొద్దుటే లేచి స్నానం చేసి, చాందినీకి కూడా నీళ్ళు పోస్తున్నాడు వెధవ ఇలాగైతే ఎలా?

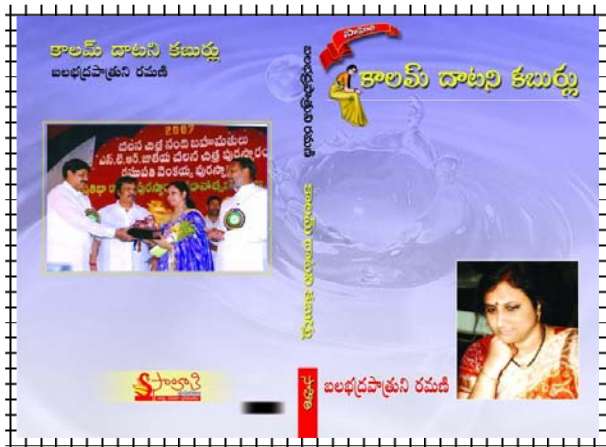
"బాలాజీ టాకీస్ లో కొత్త సినిమా వచ్చిందట రా చూద్దామా?" అంటే "సెన్సా మంచిది కాదు. నాకీ మామా చెప్పినయ్. ఈ లెక్క చెప్పు" అని పుస్తకం పట్టుకొస్తున్నాడు. ఆ దర్శాకి వెళ్ళొచ్చాక సందానీ మారిపోయాడు. చేతబడికి తిరుగుబడిలా వీడి మంచితనానికి విరుగుడు వుండా అని ఆలోచించాను. లాభంలేదు. రంగనాథం మాస్టార్ కి పెట్ స్టూడెంట్ అయిపోయాడు.

నేను ఇంక వుండబట్టలేక అడిగేసా. "ఎరా? సుబ్బులూ, బుజ్జీ వాళ్ళు చెప్పినట్లు నిన్ను చదువుల దెయ్యం పట్టుకుండా? ఆటలు మానేసి ఈ చదువేమిటి?" అని.

దానికి వాడు మొదట నవ్వాడు. తరువాత "ఎ.వీ రమణీ దర్శాలో అందరికీ దెయ్యాలు వదలగొడ్తున్నారు అనుకున్నా. కానీ మామా, అమ్మీజాన్ కి మోసం చేస్తున్నాయ్. వానికి పైసా దెయ్యం పట్టింది. మూడు నూరు రూపాయలు చేతిల పెడై టిక్కెట్లకీ, దారిల తిననీకీ, నూట ఎనభై కర్పూ సేసి, మూడు నూర్ల రెండొందలకి లెక్క చెప్పినయ్. ఈ సంగతి మా బుడ్డ సలీంగానికి ఎరుకై "భాయ్ జాన్.. మామా నే హోటల్ పె తీస్ దియా.. అమ్మీకో పచ్చాస్ బోలా" అన్నాడు. ఇంక నేను సోచాయించా. నేనూ సదుకుని నాయన లెక్క మెకానిక్ కాదు. ఇంజనీర్ అవ్వాలె. అమ్మీజాన్ కి పరేషాన్ ఖతం చెయ్యాలె. చెల్లెళ్ళకీ, తమ్మునికి సదివిపియ్యాల అని. అందుకే లెక్కలు నేర్చుకుంటున్నా. బుగుల్ పడకు. దెయ్యం గియ్యం మనకి పట్టయ్. మనమే సైతాన్ కి పడ్డాయ్" అని పగలబడి నవ్వి "సెలవలు వచ్చినంక చాందినీకి చిన్న బక్రీ పుడ్డాయ్. అప్పుడు మస్తుపాలు తాగుదాం ఠీక్ హై?" అన్నాడు.

నా ప్రాణంలో ప్రాణం వచ్చింది. వాడి సదువు సెలవల్లో వదిలేస్తాన్నందుకు.

Post your comments

https://www.youtube.com/watch?v=E RaaX_luIS4

